

til og ud over den Tid kun med Kongens Samtykke. Utsaa ogsaa dengang da Grundloven blev revideret, var man naiv nok til at tro, at der ikke behøvedes 6 Maanedere til Samlingen. Men desforuden have vi en anden Lov, som ogsaa bestemmer Noget om, hvad der maa anses for at være tilstrækkeligt til en Rigsdagsamling, og det er Valgloven. Valglovens § 88 bestemmer, at dersom Valget finder Sted i Oktober, November eller December, skal det betragtes, som om det var stiftet den 1ste Oktober; da løber Mandaterne ud den 1ste Oktober. Hvad ligger deri? I mine Tanker ligger der ganske simpelt dette, at medens Grundloven forudsætter som Regel 2 Maaneders Samling, saa forudsætter Valgloven, at 3 Maanedere i ethvert Tilfælde ville være tilstrækkelig. Nu denne Gang er der mere end 3 Maanedere, der er næsten halvfjerde. Havde Opøsningen forrige Gang fundet Sted i September, havde selvfølgelig de nye Valg fundet Sted for denne Rigsdagsamling. Jeg tror, at selv om man naaede til, hvad et æret Medlem her i Salen en Gang, saavidt jeg mindes, har anført som det for ham ideale, at Rigsdagen var samlet det hele Aar, fik vi alligevel ikke noget Resultat, thi det jeg pegede paa sidst, mangler, nemlig en god Billie fra alle Sider, for at bringe et Resultat frem. Er denne gode Billie tilstede, vil efter min Overbevisning ogsaa Resultatet komme, selv i en Samling, der ikke strækker sig over mere end 3 Maanedere. Er Willien ikke tilstede, er det temmelig ligegyldigt, om Samlingen er kort eller lang. — Ganske underligt klinger det for mig at høre en Vebredelse over, at jeg ikke har foreslaaet Hs. Maaestaaet at opløse Rigsdagen, uden at der var nogen særlig Opøsningsgrund; da jeg saa jævnlig her har maattet høre Vebredelse for, at jeg har indstillet til Opøsning, hvor der har været fuld god Opøsningsgrund. Her er aldeles ikke nogen Opøsningsgrund andet end en vilkaarlig Formening om, at 3½ Maanedere ville ikke være nok for Rigsdagen til med en god Billie at kunne tilendebringe sine Arbejder. Jeg tror ogsaa, man har været saa venlig at regne ud, at i denne Regjerings Tid har der endnu aldrig fundet noget regulært Valg Sted, og denne Gang, da vi stille henimod et regulært Valg høre vi Vebredelse for ikke at have opløst Rigsdagen. — Et er jeg saa ganske enig i med den ærede Taler, der sidst havde Ordet, og det er, at det kommer ikke alene an paa at give Forsikkring, men det, det kommer an paa, er Handling. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil handle efter den Grund-

sætning han der fremsætter, thi han vil da ikke blive stuffet i, at han ogsaa fra anden Side vil blive mødt paa samme Maade. Men for at disse Handlinger gennem Forhandlinger skulle føre til Overenskomst med det andet Thing, er det først og fremmest nødvendigt, at Forhandlingerne begynde i Tide, og at man ikke lader staa til, om 8 eller 14 Dage i Slutningen af Samlingen kunne føre til et Resultat.

Det er for mig meget glædeligt at høre, naar man nu her i Thinget taler om Nødvendigheden af at komme til Overenskomst med Landstinget, hvilket selvfølgelig kun kan ske ved, at der ogsaa fra dette Things Side gjøres Indrømmelser. Det er for mig meget glædeligt at høre, naar jeg mindes, hvor ofte i tidligere Tid Overenskomsten kom til at bryde netop derpaa, at man ikke fra dette Things Side vilde gjøre noget Skridt i Møde. Det gennem Forhandling at søge Overenskomst med Landstinget, det er den sikreste Vej, i alt Fald den eneste Vej til at komme ud af Uføret paa. Det har jeg udtaalt ofte, det gjentager jeg, og det glæder mig, at jeg deri nu er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valckreds (Holstein-Vedreborg).

Det ærede Medlem lod sig forlede til en meget haard, og jeg vil kalde det en næsten hensynsløs Dom over vor nuværende Forsætning, som han kaldte aldeles ubrugelig. Jeg maa selvfølgelig indrømme, at denne Forsætning ligesom alt Mennekestværk kan have sine Mangler, men at denne Forsætning skulde være aldeles ubrugelig, det har aldrig været min Mening; jeg har tværtimod ment, at naar man først var bleven enig om at ville bruge Forsætningen, saaledes som Forsætningen har været ment, vil den vise sig at være en endogsaa meget brugelig Forsætning. Hvad Regjeringen agter fremdeles at fremsætte i denne Samling, det vil jeg ikke gjøre det ærede Medlem Rede for nu, men naar det ærede Medlem har vebredt Regjeringen, at den i tidligere Samlinger har indbragt Vædringsforslag til sit eget Finanslovsforslag, endogsaa langt henne i Samlingen, saa indrømmer jeg, at det ærede Medlem har Ret deri, det er faktisk rigtigt; men er det egentlig urimeligt, er der noget Beshnderligt deri, at man saalænge Finanslovsforslaget forhandles i Folkethinget, benytter Veiligheden til med det Samme at faae afgjort Spørgsmaal, som ellers skulde vente et helt Aar paa deres Afgjorelse, indtil den næste Finanslov blev behandlet? Jeg tror det ikke, og jeg tror heller ikke, at disse senere indkomne Vædringsforslag til Finansloven, i nogen mærkelig Maade have sinket Finanslovens